

en saadan Fremgangsmaade i Fremtiden forenelig med Ordaffattelsen af Litra d, da vil jeg finde mig foranlediget til ved anden Behandling at foreslaae en Forandring i saa Henseende; men jeg haaber, at det, efter hvad jeg her har udtalt, vil erkjendes af Alle, at der ikke derved finder nogen Svækkelse af Sikkerheden Sted. Det er naturligt, at en saadan Bemyndigelse, hvad enten den antages at ligge i selve Ordene eller ikke, kunde misbruges; men saa skeer det jo med personligt Ansvar for den, der misbruger den, og imod en Misbrug af en Lov kan man aldrig sikke sig blot ved Lovens Ord.

II. Sags: Det er ganske vist, at Maaden, hvorpaa slige Foreninger bestyres, sædvanligt har mere at bethyde end Love og Vedtægter, og det ærede Medlem, der nu satte sig, har ved Børseours godtgjort sin Paastand, at den Forening, han har med at gjøre, forvaltes paa en saadan Maade, at Publicum har Tilbud til den; men i saa Henseende maa jeg gjøre opmærksom paa, at en Bestyrelse ikke er evig og uforanderlig, og at alle Bestyrelser ikke ere lige gode, have vi haad Exempler paa i den senere Tid. Man vil, ved at see Priserne paa to Foreningers Obligationer, erkjende den store Forskjel, der ligger i disse Foreningers Papirers Værdi, omendstjondt de efter Loven alle skulle være lige. Nu har Regjeringen jo paa en Maade gjort sig til Værge for Publicum ved at begunstige Oprettelsen af slige Creditsforeninger efter Loven af 20de Juni 1850, og der paaligger, altsaa ogsaa Regjeringen en vis Forpligtelse til at paasee, at Publicum har sat sine Penge ud hos Folk, som ville vide at give dem fuld Valuta for dem. Der staaer nemlig i § 3 af Loven af 20de Juni 1850: „Det tillades Bestyrere af Amyndiges og offentlige Stiftelsers Midler at anbringe disse Midler i de af Creditsforeningerne udstebte Gjældsfor- skrivninger“. Dette i Forbindelse med de sær-

lige og værdifulde Begunstigelser, som man har givet disse Foreninger, er Bevist nok paa, at Regjeringen har en vis Forpligtelse til at paasee, at de forvaltes paa en Maade, som stemmer overeens med de Vedtægter, der ere blevne lagte til Grund for, at de have faaet visse Begunstigelser, og naar der i § 4 staaer, at der til ingen Tid maa circularere et større Beløb af Gjældsfor- skrivninger mod Foreningen end det Beløb af Interesenternes Panteobligationer, som denne eier, saa er det subkommen rigtigt, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbøl Amts 2den Valgkreds (Tscherning) anførte, at det er ulovligt, naar disse Foreninger sidde hen med betydelige Eiendomme, hvori de altsaa ikke mere eie Panteobligationer. Efter mit Begreb maa det være en ligefrem Forpligtelse for disse Foreninger, som Regjeringen maa kunne tvinge dem til at efterkomme, at de, naar de overtage Eiendomme og sidde hen med dem ud over det Regnskabsaar, hvori disse Eiendomme ere overtagne, skulle paalægge ethvert Medlem af Foreningen at indbetale sin Part af de $\frac{2}{5}$ af saadanne overtagne Eiendommers Værdi ud over Taxationsprisen, en Taxationspris, som jeg vilde foreslaae aldrig maatte kunne overstige den Priis, hvortil Eiendommene have været overtagne. Dersom dette skee, kan jeg ikke see rettere, end at Loven var steet Tyldest, og at Foreningernes Tilstand maatte ansees for at være saa betryggende, at Amyndiges og offentlige Stiftelsers Midler kunde anbringes i dem, og at Publicum med fuld Fortrosthed kunde tage deres Papirer; men skeer dette ikke, saa er der ingen Grændse for, hvor usikker slige Foreninger kunne blive. Det er ganske vist, at der har været faret let frem med Udlaan i slige Eiendomme, og jeg vil haabe, at vi, siden Sagen er kommen for her, ville kunne blive enige om, at en Indskrænkning i denne Maade at forvalte paa, maa kunne blive vedtagen.